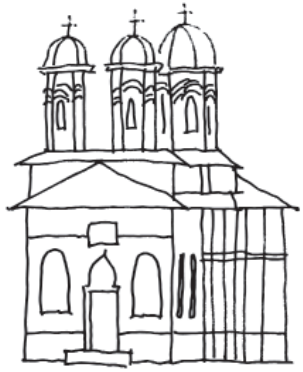

BISERICA MĂRGINENI

GHID TURISTIC

Biserica Târgului. Detaliu al fațadei vestice.

Cuprins

Despre Târgoviște
Geografie • Istorie

Biserica Târgului
Descrierea monumentului • Sărbători religioase importante

Obiective turistice
Muzeul de Istorie • Muzeul de Artă • Muzeul Tiparului și al Cărții Vechi Românești • Muzeul Scriitorilor Dâmbovițeni • Muzeul „Vasile Blendea" • Casa atelier „Gheorghe Petrașcu" • Muzeul Poliției Române • Muzeul Evoluției Omului și Tehnologiei în Paleolitic • Ansamblul Monumental „Curtea Domnească" • Ansamblul Mănăstirii Stelea • Mitropolia • Centrul Vechi • Primăria • Parcul Chindia • Parcul Mitropoliei • Grădina Zoologică • Șanțul de apărare • Poarta Bucureștilor • Poarta Dealu • Mănăstirea Bunea • Mănăstirea Dealu • Biserica „Nașterea Domnului" din Săcuieni • Zimbăria Neagra Bucșani

Calendarul evenimentelor
Calea Luminii • Festivalul Artelor Spectacolului BABEL • Festivalul Păpușilor Vii • Concursul internațional „W.A. Mozart" • Zilele Cetății Târgoviște • Festivalul Medieval „Dracula" • Festivalul „Cultura Urbană" • Concursul școlar Art4U • Târgul de Mărțișor • Târgul de Florii • Crizantema de Aur • Festivalul „Toamna la Chindie" • Bienala „Gheorghe Petrașcu" • Salonul editorial „I.H. Rădulescu" • Târgul Meșterilor Populari • Zilele Teatrului „Tony Bulandra"

Bucătărie tradițională

Informații utile
Adrese utile • Căi de acces • Transport urban

Vedere spre Calea Domnească și spre zona de nord-est a Târgoviștei.

Despre Târgoviște

Date Geografice

Orașul Târgoviște este situat în partea central-sudică a României, la 44˚56' latitudine nordică și 25˚26' longitudine estică. Orașul este reședința județului Dâmbovița și are statut de municipiu. În cadrul județului, orașul are o poziție centrală, la răscrucea unor vechi drumuri comerciale, unele transcarpatice. El este străbătut de drumurile naționale Bâldana – Sinaia (DN 71), Ploiești – Găești (DN 72) și Târgoviște – Câmpulung (DN 72A), precum și de căile ferate Titu – Pietroșița și Ploiești – Târgoviște. Distanța față de București este de 78 km pe șosea și de 80 km pe calea ferată. Depresiunea intracolinară, în care a apărut și s-a dezvoltat orașul Târgoviște, este străbătută de râurile Ialomița, Ilfov și Dâmbovița. Municipiul Târgoviște este înconjurat la est și la nord de dealuri, iar la vest și la sud se învecinează cu Câmpia Română. Altitudinea maximă a reliefului este de 295 m, iar cea minimă este de 265,4 m.

Potrivit datelor ultimului recensământ, populația municipiului este estimată la aproximativ 74.000 de persoane, în scădere din anul 2002, când orașul era locuit de aproape 90.000 de persoane. În perioada de început a așezării, în evul mediu populația număra aproximativ 6.000 de locuitori, crescând apoi la 40.000 în perioada când a devenit capitală a Țării Românești. În urma pierderii acestui statut, numărul locuitorilor a scăzut, statisticile anului 1832 consemnând doar 3.824 de persoane.

În Târgoviște întâlnim un microclimat specific urban, cu ierni blânde și veri răcoroase, temperatura medie anuală fiind de +9,9˚C. Arealul târgoviștean beneficiază de o cantitate medie de precipitații de 600 mm/an. Numărul zilelor cu ceață este de 50 – 55/an. În apropierea orașului sunt întâlnite păduri de stejar, iar de-a lungul râului Ialomița păduri de luncă cu

Vedere panoramică a orașului, spre sud, din Turnul Chindiei.

stejar pedunculat, frasin de luncă, plop și sălcii. Alte specii des întâlnite sunt: carpenul, jugastrul, teiul, arțarul, arțarul tătăresc, frasinul cu frunza îngustă, ulmul, cireșul păsăresc, părul pădureț, gorunul etc.

Plantele erbacee sunt reprezentate de: toporași, untișor, piciorul caprei, coada cocoșului etc. Specii de graminee frecvent întâlnite sunt golomățul și firuța de pădure.

Prezența luncii Ialomiței, a lacurilor de la Priseaca și a zonelor de supraumectare din jurul lor a favorizat dezvoltarea vegetației acvatice alcătuită din: săgeata apei, crinul de baltă, limbarița, iarba broaștei, broscărița, brădișul etc. Vegetația palustră este reprezentată de stuf și papură. Pe marginea lacurilor și a șanțurilor pline cu apă cresc stânjenei galbeni, rogozuri mari, cucuta de apă, buzduganul de apă, rourica etc.

Inițial în câmpia Târgoviștei a existat o faună bogată caracteristică pădurilor de foioase și o faună specifică luncilor, ariilor umede, lacurilor și apelor curgătoare. Această faună se mai păstrează numai parțial, pe de o parte din cauza intervențiilor antropice și restrângerii masive a pădurilor. Dintre speciile de mamifere care mai populează pădurile de câmpie se remarcă căprioara, vulpea, veverița, pârșul de ghindă, șoarecele de pădure, chițcanul de pădure etc. Mai numeroase sunt păsările: turturica, sturzul, cintezoiul, mierla, țoiul, presura galbenă și diverse răpitoare mici de zi: șoimul rândunelelor, eretele, gaia roșie și răpitoare de noapte: cucuveaua, ciuful de pădure, huhurezul mic etc. Se întâlnesc și numeroase insecte precum: molia verde a stejarului, omida păroasă a stejarului, cotarii, cărăbușul de mai, gândăceii de scoarță, rădașca, bondari, furnici, viespi etc. În vegetația palustră de pe malul apelor își găsesc adăpost și hrană șobolanul de apă, diverse specii de broaște, diverse păsări cum sunt: pescărel albastru, codobatura albă, codobatura galbenă, presura de stuf, privighetoarea de zăvoi.

Cele mai importante resurse naturale exploatate în zona Târgoviștei sunt cărbunele și petrolul. Lignitul a fost descoperit și exploatat încă din 1880 la Șotânga. În ceea ce privește țițeiul, acesta a fost descoperit în 1850 fiind folosit, inițial, la iluminatul Târgoviștei, pentru ca apoi să fie organizată industria extractivă. În anul 1936, județul Dâmbovița era pe primul loc la producția de petrol din țară.

Istoria Târgoviștei

Începuturile Curții domnești de la Târgoviște și stabilirea aici a capitalei Țării Românești, după Câmpulung și Curtea de Argeș nu sunt cunoscute în lipsa unor date certe. În a sa *Reisenbüch* (apărută în jurul anului 1460 la Augsburg) în care sunt povestite peregrinările sale dintre 1394 și 1427, Johan Schiltberger, nobil bavarez căzut prizonier după înfrângerea cruciaților în lupta cu turcii de la Nicopole (1396), aduce o primă mărturie în acest sens, consemnând faptul că în anul 1394 (cel al bătăliei de la Rovine) a vizitat și Țara Românească: „Am fost și în Valahia și în cele două capitale ale sale. Una este numită Agrich (Argeș), cealaltă Türckisch (Târgoviște)." Precizarea lui Schiltberger e întărită și de două mențiuni documentare interne, și anume două privilegii datate 1403 și 1409, ale căror clauze prevedeau că domnul are întâietate în a-și alege mărfurile aduse aici de negustorii lioveni pentru nevoile casei sale din Târgoviște. Așadar, încă de la sfârșitul secolului al XIV-lea, din timpul domniei lui Mircea cel Bătrân, exista aici, în partea de nord-est a orașului, o casă domnească (acest lucru a fost confirmat și de cercetările arheologice întreprinse aici între 1961 și 1986). Domnul va fi cântărit, desigur, bine atât avantajele strategice ale așezării, cât și pe cele economice, orașul găsindu-se cam la jumătatea însemnatului drum comercial care lega Transilvania cu porturile dunărene, veniturile vămilor numărându-se printre cele mai însemnate ale domniei, după cum sugerează și cele două documente amintite. Apare probabil ca Târgoviștea să fi devenit capitală odată cu stabilirea aici a reședinței lui Mihai I (care o și numește „orașul domniei mele"), fiul și asociatul la domnie a lui Mircea cel Bătrân. Faptul că mai târziu, între 1418 și 1448, mai toate documentele de cancelarie sunt emise

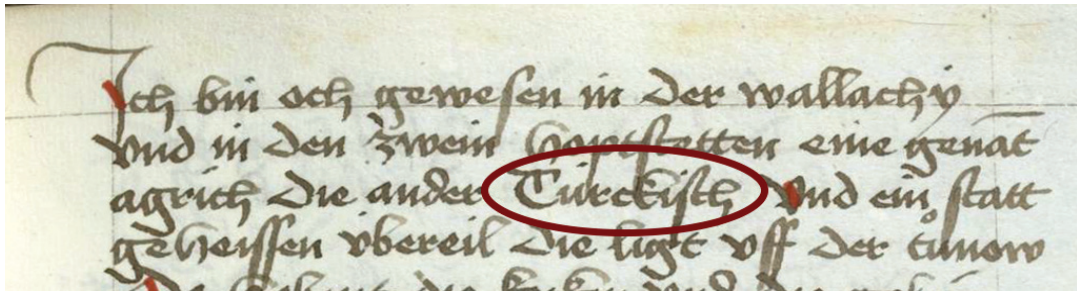

Prima mențiune documentară a orașului de la 1396, în cartea lui Johann Schiltberger. *Reisebüch,* ediția princeps, apărută la Augsburg în 1470. (Exemplar aflat la Biblioteca Universității Heidelberg)

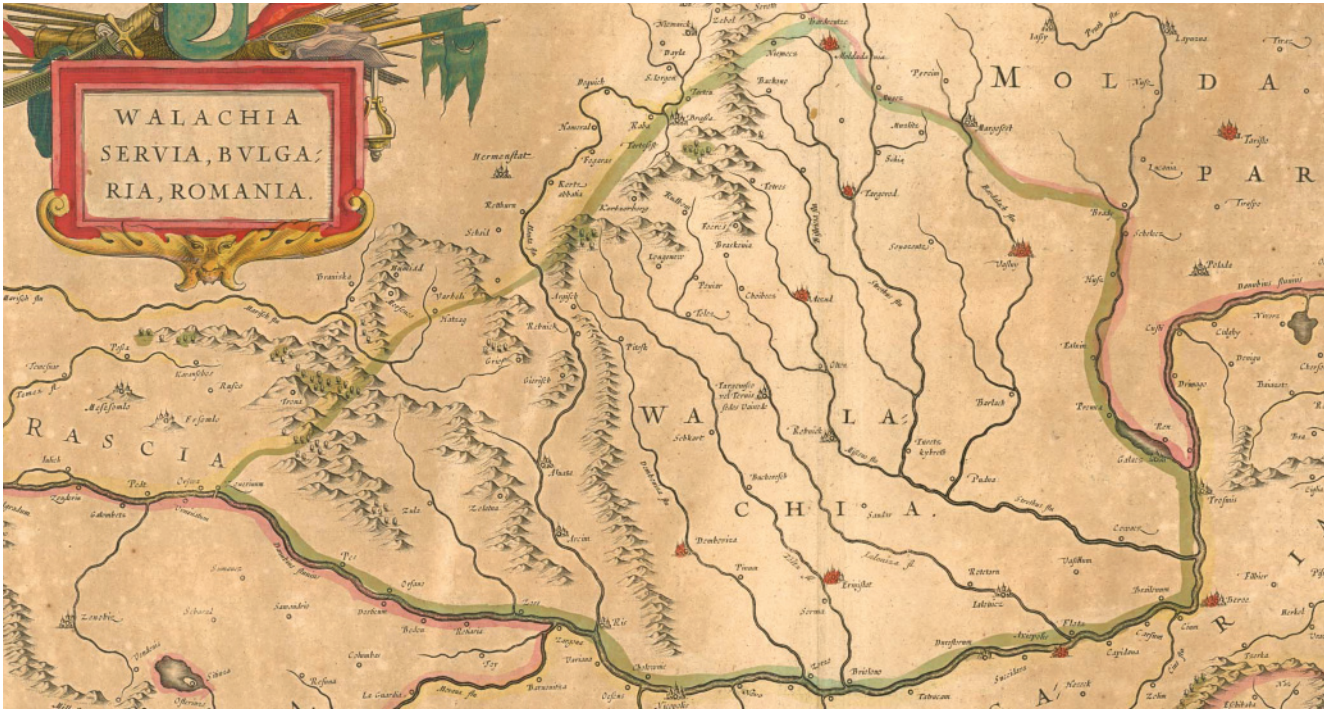

Hartă a Țării Românești din vremea lui Matei Basarab, cu Târgoviștea indicată drept capitală (*fedes Vaivode*).
Din *Theatrum Orbis Terrarum*..., întocmită de Willem și Joan Blaeu la 1645.

de la Târgoviște ne oferă o dată certă a statornicirii aici a capitalei Țării Românești.

Numele orașului Târgoviște provine de la cuvântul *târg*, provenit din limba slavă, care desemnează o piață sau un loc de schimb, alăturat sufixului *-iște*, de aceeași origine slavă, care indică locul unde *a fost ceva*. Târgoviște înseamnă așadar „locul unde a fost un târg".

Zona în care a apărut și s-a dezvoltat orașul s-a dovedit prielnică locuirii încă din timpuri îndepărtate. Urmele de viețuire cele mai îndepărtate corespund neoliticului, continuate cu așezări sau morminte din epoca bronzului, vestigii din perioada târzie a epocii fierului, precum și din secolele III î.Hr. - I d.H., aparținând civilizației geto-dacice. Din secolele II și III d.H. au fost descoperite materiale ceramice romane, iar din secolele VIII-X, dovezi de practicare a meșteșugurilor sătești, dar și două monede bizantine de bronz. Aceste descoperiri probează existența unei așezări la începutul secolului al XIV-lea care s-a întins spre sud și a înglobat locuirea de aici. Astfel, între valea Ialomiței și drumul Câmpulungului s-a înfiripat târgul permanent numit apoi Târgul de Sus sau Suseni.

În secolul al XIV-lea, coloniștii sași se stabilesc aici, dezvoltând economic zona și impulsionând urbanizarea acesteia. Demografia e în creștere, calitatea și amploarea locuințelor e tot mai însemnată. Mai multe monezi găsite în locuințele arse în urma unui incendiu, dovedesc schimburi între Mircea cel Bătrân(1386-1418), domn al Țării Românești, Sigismund de Luxemburg (1387-1437), regele Ungariei și Sraţimir (1371-

1396), țarul Vidinului (1371-1396).
Orașul Târgoviște este ales a fi scaun domnesc de către Mircea cel Bătrân, pe timpul căruia localitatea a cunoscut o înflorire deosebită și o întărire a fortificațiilor militare împotriva expansiunii otomane.
Din motive atât militare cât și economice scaunul domnesc se mută la București pe vremea domniei lui Vlad Țepeș, în 1459, dar reședința domnească din Târgoviște nu e părăsită, ci va fi utilizată și de succesorii acestuia.
Radu cel Mare (1495-1508) restabilește întâietatea reședinței domnești la Târgoviște, construind prima biserică a Mitropoliei și biserica mănăstirii Dealu, gropnița domnească, monument reprezentativ al arhitecturii românești.
Sub domnia lui Neagoe Basarab (1512-1521), orașul cunoaște cea mai mare înflorire edilitară, economică și culturală. Din aceeași perioadă este cunoscută cea mai veche pecete a orașului, cu imaginea Maicii Domnului cu Pruncul în brațe.
Urmașii în scaun ai lui Neagoe Basarab au preferat Bucureștiul drept reședință, cu excepția Domnilor Radu Ilie, Pătrașcu cel Bun și Mihnea Turcitul, care au rezidat la Târgoviște.
În secolului al XVI-lea, se remarcă Petru Cercel (1583-1585), care aduce în Târgoviște influențe culturale din Italia și Franța.
Domnia lui Mihai Viteazul (1593-1601) a reprezentat un reper important în istoria orașului Târgoviște. Deși învinse la Călugăreni (23 august 1595), armatele otomane reușesc să ocupe Curtea domnească, fiind alungate apoi în octombrie 1595. Până la moartea sa, Mihai Viteazul a condus țara din Târgoviște, care rămâne principala reședință domnească până în 1626, perioadă în care cunoaște o reală înflorire.
Secolul al XVII-lea aduce o nouă împărțire administrativă

Ruinele Curții Domnești din Târgoviște. Litografie de Michel Bouquet. Apărută în *L'Album valaque. Vues et costumes pitoresques de la Valachie*, 1840.

Biserica mare domnească și ruinele caselor domnești văzute din Turnul Chindiei la 1867. Fotografie de Carol Pop de Szathmari.

a orașului care se va constitui în Bazarul de Sus (Suseni) și Bazarul de Jos. Mahalalele orașului se structurează în jurul bisericilor parohiale: Târgului, Sfântul Nicolae - Geartoglu, Sfinții Apostoli, Sfinții Voievozi, Sfântul Nicolae - Simuleasa, Sfântul Gheorghe, Biserica Roșie ș.a.

În anul 1639, Matei Basarab (1632-1654) se stabilește la Târgoviște, înnoind și completând edificiile Curții domnești, construind noi biserici și fortificând orașul cu un val de pământ cu palisadă de lemn și șanț, întărit cu bastioane. În perioada secolului al XVII-lea, pe vremea marelui umanist Udrește Năsturel, s-a creat un mediu cultural elevat, care a contribuit la dezvoltarea învățământului, a tipăriturilor, a arhitecturii și picturii.

Sfârșitul domniei lui Matei Basarab este marcat de revolta seimenilor în cursul căreia bătrânul voievod și-a găsit sfârșitul (aprilie 1654), după care reședința țării se mută iar la București. După năvălirea tătarilor și incendierea produsă de aceștia, orașul Târgoviște scade ca importanță, până la urcarea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), care reface Curtea domnească. Moartea tragică a acestuia în 1714 a condus din nou la decăderea orașului. Urmează un lung șir de nenorociri: războiul ruso-turc din 1828-1829, ciuma, cutremurul și incendiul din 1829, holera din 1831. Regulamentul Organic din 1831 a impus lucrări importante de modernizare, cu accent deosebit pe sistematizarea orașului (lărgirea și pietruirea ulițelor, măsuri contra incendiilor, construirea de poduri, edificii publico-administrative, școli și spitale). După retragerea trupelor ruse în 1851, principele

Detaliu din planul orașului întocmit de ing. D. Sachelaride la 1929.

Barbu Știrbei a dinamizat viața economică a orașului prin înființarea de „Bâlciuri noi".

Atât în vremea lui Alexandru Ioan Cuza, dar mai ales în vremea lui Carol I, viața culturală a orașului a sporit simțitor prin apariția mai multor tipografii și prin activitatea marelui cărturar târgoviștean Ion Heliade Rădulescu.

Dobândirea independenței a generat o nouă epocă de dezvoltare și modernizare a Târgoviștei. Perioada primului Război Mondial a însemnat un nou declin, dar a fost urmată de o perioadă de refacere a orașului. Au fost reparate monumentele avariate, s-au construit fabrici, hale comerciale, stadioane, bănci, barajul de pe Ialomița, muzeul și biblioteca orașului. Cel de-al doilea Război Mondial a adus din nou nenorociri orașului: distrugeri, pierderi de vieți omenești și declin economic. Anii 50 au însemnat noi programe de sistematizare urbană, specifice dominației sovietice. După înființarea județului Dâmbovița, cu reședința în municipiul Târgoviște, în 1968, orașul primește o nouă platformă industrială, fapt ce a dus la o explozie demografică importantă. În perioada 1974-1989 zona centrului a fost puternic afectată în favoarea sistematizării noilor cartiere de blocuri de locuințe și a noilor construcții moderne. Numeroase clădiri cu valoare istorică și arhitecturală au fost demolate. Orașul s-a dezvoltat lent în ultimul deceniu al secolului al XX-lea. Astăzi este în plină desfășurare activitatea de restaurare și punere în valoare a centrului istoric și a monumentelor sale prin programe naționale și europene.

Релеѣул Бисѣрицеі Тыргулуі
дин
Тыргоштє

Biserica Târgului, Releveu executat in anii '20 ai secolului trecut.

Biserica Târgului

Istoric

În inima centrului vechi al Târgoviștei, locul unde orașul își mai păstrează câte ceva din chipul pe care l-a avut odinioară, înconjurată de vechi case negustorești aliniate de-a lungul străzilor înguste, în mijlocul unei curți înverzite, se ridică impunătoare una dintre bisericile vechi ale urbei. Lăcașul poartă, la fel ca la început, hramul Adormirii Maicii Domnului, amintind totodată, prin numele „Târgului" adăugat hramului, de negustorii și meșteșugarii în a căror grijă s-a aflat începând cu veacul al XVIII-lea.

Până spre sfârșitul domniei lui Matei Basarab, pe acest loc se găsea o biserică mai veche, poate din veacul anterior, dar care, la vremea amintită, era aproape de tot măcinată de vremuri – „niște ziduri surpate" –, după cum consemnează pomelnicul alcătuit la 1823 de epitropul Ioan Tănăsescu, un document prețios pentru istoria bisericii Târgului, care preia o parte din datele vechii pisanii zugrăvite inițial pe peretele de est al pronaosului (astăzi pisania a dispărut). Existența primei biserici a fost, de altfel, confirmată și de arheologi, odată cu săpăturile întreprinse în toamna anului 1972 în pregătirea restaurării. Cu același prilej, în naosul bisericii au fost scoase la lumină resturile unui cuptor de olar datând din prima jumătate a secolului al XV-lea.

Chiar dacă se găsea într-o stare destul de precară, aproape în ruine, vechiul lăcaș continua să fie folosit căci, la 1646 și la câțiva ani după, un anume Radu – „iuzbaș de fustaș" (comandant al unui grup de soldați din garda personală a domnului, înarmați cu toiege) – își înmormântează aici doi

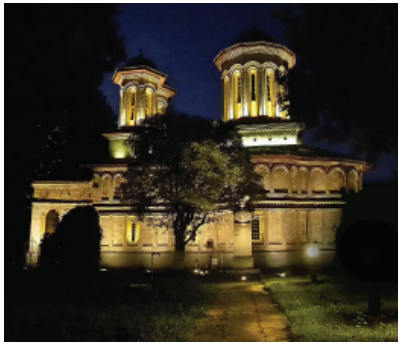

Date generale

Adresa: Str. Ion Heliade Rădulescu nr. 2

Datare: 1654; reparații: 1787, 1825, 1875, 1974

Ctitor: Udrișteș Năsturel

Pictura: Dumitru bogasierul, Mira Grecul (astăzi există doar câteva fragmente)

Tipologie: Biserică de plan triconc cu pridvor, pronaos, naos cu două abside, altar și trei turle

Protecție: Lista Monumentelor Istorice 2010, cod DB-II-m-A-17294

Hram: Adormirea Maicii Domnului (15 august)

Str. Lt. Pârvan Popescu
Gr. Alexandrescu
Str. Grigore Alexandrescu
Str. Ion Heliade Rădulescu
Str. Vasile Cârlova
Aleea Coconilor
Calea Domnească
Str. Alexandru Ioan Cuza
Str. Dițescu Stan
Str. Stelea
Str. Justiției
Dr. Marinoiu
Str. Dr. Marinoiu
Brezișeanu
Calea Câmpulung
Str. Revoluției
Str. Grigore Alexandresucu
Str. Major Eugen Brezișeanu
Bulevardul Libertății
1
2
3
4
5
6
7
8
N
NW
NE
W
E
SW
SE
S
Biserica
TÂRGULUI
Str. Ion Heliade Rădulescu nr. 2
1. Primăria Municipiului Târgoviște
2. Mănăstirea Stelea
3. Muzeul „Vasile Blendea”
4. Mitropolia Târgoviștei
5. Muzeul Scriitorilor Dâmboviteni
6. Muzeul de Istorie
7. Muzeul de Artă
8. Curtea Domnească

coconi, „pristăviți” (morți) de tineri, pe Oprea, și apoi și pe Paraschiva. Cele două mici pietre tombale se mai pot vedea și astăzi, încastrate în peretele de sud al bisericii actuale, în dreptul pronaosului.

Monumentul de arhitectură pe care îl putem admira astăzi s-a ridicat „de iznoavă”, adică „de nou”, cu cheltuiala lui Udrișteștul, boier de seamă al țării, cărturar, cumnatul și sfetnicul apropiat al lui Matei Basarab. Fiu al postelnicului Radu Năsturel din Fierăști (azi Herăști, jud. Giurgiu) și al Despinei, înrudită cu Mihai Viteazul, Udrișteștul a avut drept soră pe Elina, viitoare Doamnă. Primind de timpuriu o educație aleasă, cei doi au rămas cunoscuți atât prin cultura lor (Elina cunoștea, de pildă, latina, lucru extrem de neobișnuit pentru o femeie, fie ea și de neam ales, la vremea respectivă), cât și prin contribuția pe care au avut-o în propășirea vieții culturale și religioase a țării. În acea perioadă de început a afirmării la noi a umanismului, Udrișteștul s-a remarcat nu doar prin sprijinirea tiparului și a răspândirii cărții scrise, ori prin încercările sale literare, ci mai cu seamă prin strădaniile sale de traducător, între operele importante numărându-se „Viața sfinților Varlaam și Ioasaf”, transpus din slavonă în română, dar și cunoscuta *„De imitatione Christi”* (*„Urmarea lui Hristos”*) a lui Toma de Kempis, tălmăcit din latină în slavonă. La traducerea acestei lucrări, apărută la 15 aprilie 1647, a contribuit și Elina Doamna.

În ceea ce privește lucrările de construcție a bisericii, Udrișteștul a încredințat supravegherea acestora pomenitului Radu, ajuns acum „vel căpitan” și care mai fusese ispravnic, din poruncă domnească, și la zidirea mănăstirii Drăgănești din Teleorman, dar și la alte fundații religioase, cum ar fi, de pildă, mănăstirile Măxineni (jud. Brăila, 1637) și Pinu (jud. Buzău, 1647). Lucrările au fost încheiate la 2 martie 1645, iar biserica, rămasă deocamdată nezugrăvită, a fost sfințită, potrivit tradiției, de însuși patriarhul Antiohiei, Macarie, aflat cu suita sa la Târgoviște, ca oaspete al lui Matei Basarab. Către sfârșitul secolului al XVII-lea sau poate la începutul veacului următor „jupân Dinu Bogasieru, tatăl Voineștilor”, după cum este amintit în pomelnic, împreună cu soția sa, Ilinca, au zugrăvit biserica, tâmpla (astăzi dispărută) și altarul. Aceiași ctitori au „hărăzit” bisericii și „o livadă de fân”. Mai târziu, în anul 1787, biserica se deteriorase, astfel că doi negustori, „Dimitrie Bogasieru și Mira Grecu s-au îndemnat amândoi și au făcut advonul și o au șindrilit și au zugrăvit tinda și advonul (pridvorul).” Pe parcursul următoarelor decenii sunt consemnate doar mici reparații, mai ales la acoperiș, care, fiind din șindrilă, se dovedea mai puțin rezistent la intemperii, stricându-se destul de des.

Statuia lui Mihai Viteazul, amplasată pe latura sudică a bisericii.

La 1821, după sfârșitul lui Tudor Vladimirescu, corpuri de armată turcești pătrund în Târgoviște în urmărirea lui Ipsilante, care își stabilise cartierul general aici, în casele ispravnicului de Dâmbovița, Geartoglu. După ce eteriștii sunt învinși în bătălia de la Nucet, unde mănăstirea fusese fortificată, se retrag, lăsând orașul armatelor turcești, conduse de Chehaia bei, care ajunge aici la 29 mai. Au loc numeroase jafuri, distrugeri și omoruri. Printre puținele biserici

Vedere a bisericii dinspre sud, de la unul din etajele superioare ale clădirilor din centrul vechi.

scăpate de furia turcilor s-a numărat și Biserica Târgului și asta datorită intervenției energice a unui anume Alexe, „sudit chesaricesc" (reprezentant al împăratului Austriei), care „îmblânzindu-i cu cuvinte bune, au potolit pornirea și gândul lor cel rău ce-l avea asupra acestui oraș că să-l prăp(ă)dească și cu puterea ce avea au păzit și această biserică de nu s-au jăfuit de turci, cum s-au jefuit alte biserici aici în oraș și au sfărâmat icoanele".

Pe tot parcursul veacului al XIX-lea, biserica a rămas pe mai departe în grija târgoveților, fiind consemnate o serie de mici reparații și îmbunătățiri. Astfel, la 1825, prin eforturile enoriașilor, dar și a epitropului Ioniță Tănăsescu (predecesorul său, Gheorghe Brașoveanul, pierise de mâna turcilor la 1821), „s-a făcut podul femeilor și s-a lărgit biserica și s-a făcut și dușumea de scânduri jos, s-au făcut și jețuri noi." Alte reparații și îmbunătățiri sunt amintite la 1830 și la 1875, când au fost zidite golurile pridvorului. La mijlocul deceniului al patrulea al veacului trecut, ca urmare a unor lucrări de sistematizare a orașului, curtea bisericii a fost retrasată, iar turnul-clopotniță, ridicat, se pare, odată cu biserica, a fost înlăturat. Cutremurul de la 1940 a produs mari daune lăcașului. Turla cea mare, de deasupra naosului, s-a dărâmat și a fost reconstruită cu ocazia lucrărilor de consolidare ce au durat din 1941 până la 6 septembrie 1943. Tot acum a fost înlăturată turla cea mică de lemn, acoperită cu tablă și care se afla deasupra pronaosului în locul celorlalte două, originare, distruse probabil la 1821.

Între anii 1972-1976 s-a efectuat o amplă restaurare generală a monumentului, după proiectul arhitectului Cristian Moisescu, restaurare ce a redat monumentului un aspect apropiat de cel originar. Un an mai târziu, în 1977, biserica Târgului a fost redată cultului, funcționând neîntrerupt până astăzi.

Arhitectura

În ceea ce privește arhitectura, Biserica Târgului face parte din grupul de monumente de la jumătatea veacului al XVII-lea care prelucrează, cu unele abateri și inovații, planul creat la începutul veacului al XVI-lea de meșterii de la mănăstirea Dealu și care a însemnat un moment deosebit de important în ceea ce privește evoluția arhitecturii muntenești. După cum au dovedit cercetările arheologice, biserica actuală folosește în parte fundațiile edificiului anterior, cu excepția celor trei abside, care inițial erau mai largi. Urmele temeliilor absidelor au fost surprinse parțial în exteriorul monumentului actual. Biserica ctitorită de Udriște Năsturel la 1654 prezintă un plan treflat cu dimensiunile de 20x8 m (fără a socoti și pridvorul), fiind compartimentată în pronaos, naos și altar.

Cu ocazia reparațiilor de la 1787 fațadei vestice i-a fost adosat un pridvor deschis, sprijinit de opt stâlpi de zidărie cu secțiunea octogonală, care susțin tot atâtea arce în plin cintru. Face excepție numai golul intrării, aflat în axul bisericii, și care este terminat cu un profil în acoladă. Acoperirea pridvorului este realizată dintr-o boltă semicilindrică dispusă transversal, întărită cu două arce dublouri, fiind asemănătoare cu cea adoptată anterior la acoperirea pridvorului bisericii Sfântul Nicolae Andronești, aflată în apropiere. Intrarea în pridvor este flancată de două ferestre în arce semicirculare, decorate cu benzi pictate cu motive florale (vrejuri). Un tor în secțiune semicirculară și o friză de zimți din cărămidă articulează fațada pridvorului pe orizontală. Deasupra intrării, într-o mică firidă, a fost zugrăvită icoana de hram a bisericii -

Deasupra: Detaliu de turle văzute dinspre sud
Dedesubt: Icoana de hram a bisericii, zugrăvită în firida de deasupra intrării.
Pagina din dreapta: Biserica Târgului văzută dinspre sud.

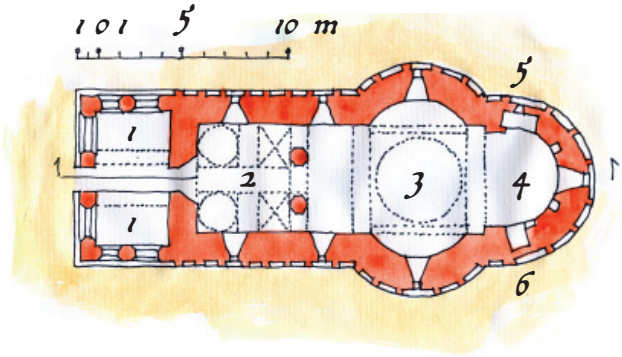

Planul bisericii
1. Pridvor ; 2. Pronaos ; 3. Naos ; 4. Altar ; 5. Proscomidie
6. Diaconicon

Adormirea Maicii Domnului, păstrată până astăzi.
Portalul monumental de la intrarea în pronaos este cioplit cu ancadramente din piatră și bogat articulat cu baghete încrucișate și un arc în acoladă. Este un element de factură gotică inspirat de portalul similar de la mănăstirea Stelea, ctitorie a domnului Moldovei, Vasile Lupu.
Pronaosul e despărțit de naos prin trei arcade susținute de doi stâlpi mediani, refăcuți cu prilejul ultimelor lucrări de restaurare. Spațiul acestei încăperi e împărțit în patru compartimente, mai întâi în două travei dreptunghiulare, printr-un masiv arc longitudinal sprijinit spre vest de o consolă încadrată în zidărie. Cele două suprafețe rezultate au fost la rândul lor subîmpărțite fiecare printr-un arc dispus transversal obținându-se câte două spații pătrate. Cele două compartimente dinspre est sunt acoperite cu bolți în cruce, iar peste cele dinspre vest se ridică cele două mici turle. Acest sistem de boltire al pronaosului a fost inspirat fără îndoială de cel al încăperii similare de la biserica Mănăstirii Dealu, dar suficient de diferit de aceasta, pentru a vădi originalitatea meșterului care l-a conceput. Sistemul de boltire întâlnit la biserica Târgului a fost reprodus după numai doi ani la Biserica „Sfântul Gheorghe” din Pitești și, un veac mai târziu, mai târziu la Biserica „Toți Sfinții” din Râmnicu Vâlcea (1762-1765).
Dacă sistemul de boltire în cruce al pronaosului preia inovator modelul celui de la biserica mănăstirii Dealu, naosul

Sistemul de boltire în cruce al pronaosului.

prezintă o structură asemănătoare cu încăperea similară a mănăstirii Căluiu, ctitorie de la 1588 a fraților Buzești. Absida altarului, ușor decroșată, semicirculară în interior și poligonală cu șapte laturi la exterior este acoperită cu o semicalotă și luminată în ax printr-o fereastră evazată și prin alta mai mică practicată în peretele nișei proscomidiei. Patru ferestre ale naosului și două identice în pronaos luminează interiorul bisericii.

Turla păstrează aceeași arhitectură cunoscută și la alte monumente muntenești de cărămidă, unde ferestrele prezintă retrageri gradate către interior, cu secțiune orizontală în formă de stea. Foarte interesantă se prezintă decorația fațadelor, o frumoasă îmbinare de elemente de veche tradiție în arhitectura Țării Românești cu cele venite din Moldova, odată cu construirea bisericii mănăstirii Stelea. Astfel, panourile largi, mărginite de toruri ale registrului inferior, separate printr-un brâu orizontal (alcătuit dintr-un tor, casete și profile în zimți de fierăstrău) de panourile registrului superior, terminate în semicerc, aparțin tradiției muntenești. Bumbii de ceramică, fixați cu cepuri de lemn în centrul arcaturilor registrului superior, ca și decorația ancadramentelor ferestrelor, cu baghete încrucișate, aparțin influențelor moldovenești.

Decorația exterioară sgrafitată și apoi zugrăvită pe tencuială, se distinge atât prin variație, sa cât și prin preocuparea vădită a meșterului de a reliefa prin culoare modenatura fațadelor. Câmpurile registrului inferior imită, prin dispunerea cărămizilor colorate în roșu, paramentul larg utilizat în

Bolta naosului.

Portalul de piatră de factură gotică.

Detaliu al decorației pictate de pe fațada sudică. Vas cu flori și benzi roșii care imită alternanța cărămizilor.

arhitectura muntenească din secolul al XVI-lea, pe când ciubucele orizontale și verticale sunt zugrăvite în benzi bicolore roșii și albe.

Registrul superior este tratat diferit. În timp ce profilele ciubucelor rămân decorate la fel cu cele ale registrului inferior, câmpurile arcaturilor primesc o decorație fie cu motive geometrice (pătrate de pildă tăiate în diagonală), fie cu reprezentări antropomorfe (siluete de cavaleri, uneori în poziție de luptă), sau cu elemente vegetale, în special florale.

În privința motivelor decorative amintite se pot face analogii cu decorația exterioară pictată a altor edificii religioase din epocă cum ar fi, bunăoară, biserica Episcopiei Buzăului, refăcută de Matei Basarab la 1649, biserica mănăstirii Topolnița și cea a mănăstirii Dintr-un lemn, Strehaia ș.a.

Pictura

Din vechea pictură care împodobea odinioară lăcașul, realizată la sfârșitul secolului al XVIII-lea, s-au păstrat doar puține fragmente la interior în pridvor și în pronaos, iar la exterior pe pereții aceloraşi încăperi. Maniera în care au fost realizate aceste fresce, naivă, aproape folclorică, ilustrează îndepărtarea de modelele tradiționale, mult mai fidele canoanelor și tiparelor artei sacre bizantine.

În pridvor, una dintre scenele demne de menționat este aceea înfățișând *Cinurile* (rangurile) *bisericești*, aflată pe peretele de est, lângă intrare.

În naos, fragmentele de frescă ocupă suprafețe mult mai reduse, la interiorul bolților. Este vorba de scene din viața Mântuitorului (*Nunta din Cana*, *Alungarea vânzătorilor din templu*) și de chipuri de sfinți (*Sf. Gheorghe*, pe interiorul calotei de sud).

Pictura exterioară de pe friza pridvorului precum și cea a ancadramentelor ferestrelor la partea superioară este bine conservată. Se remarcă medalioanele de sfinți prooroci pe fundaluri cu motive geometrice și florale. Ocnițele registrului superior mai păstrează reprezentarea sfinților *Gheorghe* și *Haralambie*.

Pagina din stânga
Deasupra: Sfinții *Gheorghe* și *Haralambie*. Pictura exterioară de pe peretele de sud.
Dedesubt: *Hristos alungând vânzătorii din templu*. Bolta pronaosului.

Pagina curentă
Deasupra: *Nunta din Cana Galileii*. Bolta pronaosului, peretele de vest.
Alături: *Cinurile bisericești*. Frescă de pe peretele de est al pridvorului.

Deasupra: Ferecătura unei *Evanghelii* tipărite la Sibiu, în anul 1806.
Alături: Cruce aurită cu casete din lemn sculptat înfățișând scene din viața Mântuitorului Iisus Hristos.
Pagina din dreapta: Trei monede de secol XVIII din Imperiul Otoman, descoperite la Biserica Târgului cu prilejul săpăturilor arheologice din anul 1972, păstrate astăzi la Muzeul de Istorie din Târgoviște.

Mari sărbători religioase de peste an

1 ianuarie
Anul Nou
Sf. Vasile cel Mare

6 ianuarie
Boboteaza sau
Botezul Domnului

7 ianuarie
Soborul Sfântului
Ioan Botezătorul

30 ianuarie
Sfinții Trei
Ierarhi

2 februarie
Întâmpinarea
Domnului

25 martie
Bunavestire
Blagovestenia

Ultima duminică
înainte de Paște
Floriile

Duminica Paștelui
Învierea Domnului
Sfintele Paști

Prima vineri
după Paște
Izvorul Tămăduirii

23 aprilie
Sfântul Mucenic
Gheorghe

21 mai
Sfinții Împărați
Constantin și Elena

40 de zile după Paște
Înălțarea Domnului
Ziua Eroilor

50 de zile după Paște
Pogorârea Duhului Sfânt
sau Rusaliile

Lunea de după Rusalii
Sfânta
Treime

24 iunie
Drăgaica sau
Sânzienele

29 iunie
Sfinții Apostoli
Petru și Pavel

20 iulie
Sfântul
Ilie

6 august
Schimbarea la Față
a Domnului

15 august
Adormirea
Maicii Domnului

29 august
Tăierea capului
Sf. Ioan Botezătorul

8 septembrie
Nașterea
Maicii Domnului

14 septembrie
Înălțarea Sfintei
Cruci

1 octombrie
Acoperământul
Maicii Domnului

14 octombrie
Sfânta Cuvioasa
Parascheva

26 octombrie
Sf. Mucenic Dimitrie,
Izvorâtorul de Mir

27 octombrie
Sfântul Dimitrie
Basarabov

21 noiembrie
Intrarea Maicii
Domnului în Biserică

30 noiembrie
Sfântul Apostol
Andrei

6 decembrie
Sfântul Ierarh
Nicolae

25 decembrie
Nașterea Domnului sau
Crăciunul

26 decembrie
Soborul
Maicii Domnului

27 decembrie
Sfântul
Ștefan

Procesiune religioasă de Sf. Maria Mică.

Ansamblul Curții domnești.

Obiective Turistice

Muzeul de Istorie

CONTACT
Adresa: Calea Domnească nr. 189
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
Web: muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marţi-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Funcţionează într-o clădire monument de arhitectură datând din 1902. Construită în stil neoclasic, clădirea a adăpostit iniţial Palatul de Justiţie, devenind sediul Muzeului de Istorie abia în 1986.

La parter sunt găzduite expoziţii temporare, biblioteca şi arhivele, iar la etaj se găseşte expoziţia de bază care acoperă o lungă perioadă a istoriei, din paleolitic până în 1918.

Tot la etaj a fost deschis publicului relativ de curând un cabinet numismatic, în care, alături de monede din perioada antică până în cea modernă, sunt şi obiecte de podoabă descoperite cu ocazia săpăturilor arheologice desfăşurate în oraş.

În continuare expoziţia permanentă îşi conduce vizitatorii prin toată istoria Târgovişteiei, pornind de la cele mai vechi urme aparţinând preistoriei, continuând cu perioada daco-romană, apoi medievală şi, în fine, cea a istoriei moderne.

Muzeul de Artă

CONTACT
Adresa: Calea Domnească nr. 185
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
Web: muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marţi-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Clădirea care adăposteşte astăzi muzeul a avut la început o destinaţie publică, fiind anume construită spre a servi drept sediu Prefecturii. Este realizată în stil clasic cu influenţe baroce şi are o frumoasă pictură interioară, cu motive neoclasice, vegetale şi florale. Lucrarea le-a fost încredinţată arhitectului Giovanni Baltasare Vignosa, respectiv pictorului Giovanni Battista del Basso, care a realizat decoraţia interioară.

Muzeul de Artă deţine azi colecţii de artă religioasă, mobilier de epocă, artă decorativă, podoabe şi ţesături orientale, dar şi lucrări de artă modernă şi contemporană românească.

Parterul este rezervat expoziţiei de artă veche românească, iar etajul artei decorative şi picturii de şevalet începând din prima jumătate a secolului al XIX-lea şi sfârşind cu lucrări din perioada interbelică. Sunt expuse aici lucrări de Nicolae Grigorescu, Gheorghe Petraşcu, Nicolae Dărăscu, G.D. Mirea etc.

Muzeul Tiparului și al Cărții Vechi Românești

CONTACT
Adresa: Calea Domnească nr. 181
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
Web: muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Muzeul este găzduit în Casa Aramă, construită după modelul caselor tradiționale, cu cerdac de lemn, pe ruinele unor construcții monahale.
Muzeul prezintă dezvoltarea scrisului și a tiparului pe teritoriul românesc. Găsim aici cele mai importante manuscrise și tipărituri, cele mai vechi fiind „Scrisoarea lui Neacșu din Câmpulung", primul text românesc ce s-a păstrat, și „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie", una dintre cele mai vechi capodopere ale literaturii vechi.
Pe lângă manuscrise și tipărituri, muzeul păstrează și ornamente tipografice utilizate în epocă, călimări, inele sigiliare, precum și o tiparniță care datează din anul 1778.
Introducerea tiparului în Țara Românească este marcată prin tipăriturile în limba slavonă ale lui Macarie: *Liturghier* (1508), *Octoih* (1510) și *Evangheliar* (1512), realizate la Târgoviște.

Muzeul Scriitorilor Dâmbovițeni

CONTACT
Adresa: Str. Justiției nr. 7
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
Web: muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Muzeul Scriitorilor Dâmbovițeni este adăpostit în casa scriitorului Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. Muzeul cuprinde mai multe secțiuni, în prima secțiune fiind prezentat orașul Târgoviște în calitatea sa de centru cultural al Țării Românești în Evul Mediu.
O a doua secțiune este dedicată poeților români ai redeșteptării naționale născuți în Târgoviște, iar o a treia scriitorilor celebri care au poposit în oraș. Sunt prezenți aici poeții Văcărești și scriitorii pașoptiști: Vasile Cârlova, Grigore Alexandrescu, Ion Heliade Rădulescu și Ion Ghica.
O sală este dedicată Smarandei Gheorghiu, iar ultimele două săli sunt dedicate operei și vieții lui Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. Sunt prezentate atât creațiile sale literare, cât și obiecte personale: scrisori, fotografii, mobilier, cărți și tablouri. A doua sală este chiar camera sa de lucru.

Muzeul „Vasile Blendea”

CONTACT
Adresa: Str. Grigore Alexandrescu nr. 38
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
Web: muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Muzeul deține un patrimoniu bogat, alcătuit din sculpturi, picturi, desene, schițe de artă monumentală, piese de mobilier, dar și obiecte personale care au aparținut sculptorului Vasile Blendea.
Expoziția de bază este găzduită de o casă tip culă de secol XVIII, formată din șase săli și două holuri, dintre care o sală și un hol situate la demisol. Este o casă veche boierească care se remarcă prin simplitatea fațadelor și prin foișorul de pe fațada sudică unde se găsește scara de acces la parter.
Întreaga colecție reprezintă o parte din viața creatoare a lui Vasile Blendea (1895-1988), cunoscut în arta contemporană românească mai mult ca sculptor și monumentalist.
Totodată, colecția oferă vizitatorilor prilejul revederii unor locuri din oraș prin intermediul picturii și graficii.

Casa Atelier „Gheorghe Petrașcu”

CONTACT
Adresa: Str. Bărăției nr. 24
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
Web: muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni, marți: închis
Miercuri-Duminică:
Vara, iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Casa Atelier „Gheorghe Petrașcu” a fost unul dintre locurile unde pictorul a trăit și a pictat, în perioada 1922-1942. Deși nu aparținea acestor locuri, Petrașcu a fost atras la Târgoviște de înfățișarea patriarhală și de istoria bogată a orașului. Multe dintre monumentele vechi, dar și frânturi din viața contemporană a orașului au constituit o temă predilectă pentru o serie întreagă de peisaje citadine, ce pot fi admirate astăzi în interiorul muzeului și care reconstituie chipul urbei de odinioară.
„Casa-atelier” a fost inaugurată ca expoziție permanentă la 12 aprilie 1970, având un fond de 51 de exponate, așezate potrivit etapelor majore din opera pictorului. Muzeul expune și obiecte cu caracter memorial: fotografii, scrisori, peneluri, șevaletul și obiecte personale.

Muzeul Poliţiei Române

CONTACT
Adresa: Calea Domnească nr. 187
Telefon: 0245 212990
Web:
www.politiaromana.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marţi-Duminică:
9.00 – 17.00

Muzeul Naţional al Poliţiei Române este singurul muzeu cu acest profil din ţara noastră. Şi-a deschis porţile la 7 iulie 2000, fiind amenajat într-o clădire cu mare valoare artistică şi istorică, refăcută în stil neoclasic între anii 1867 şi 1893.
Muzeul prezintă diferitele etape de dezvoltare ale acestei instituţii, fiind o oglindă a drumului parcurs atât pe plan naţional, cât şi internaţional.
Pot fi văzute aici şi uniforme şi aparatură ale unor instituţii similare din străinătate. În prima sală putem vedea o colecţie de uniforme, arme şi documente din perioada primei instituţii poliţieneşti - Agia. În altă sală găsim uniformele din perioada interbelică. O altă secţiune este dedicată uniformelor din perioada contemporană, fiind expusă şi o motocicletă a Poliţiei Rutiere.

Muzeul Evoluţiei Omului şi Tehnologiei în Paleolitic

CONTACT
Adresa: Str. Stelea nr. 4
Telefon: 0245 613946
E-mail: contact@
muzee-dambovitene.ro
Web:
muzee-dambovitene.ro

PROGRAM DE VIZITARE
Luni: închis
Marţi-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00
Programul de iarnă este valabil din 1 noiembrie până în 31 martie.
Casa de bilete se închide cu 30 de minute înaintea închiderii programului de vizitare.

Muzeul Evoluţiei Omului şi Tehnologiei în Paleolitic este primul de acest fel din România şi din Europa Centrală şi de Sud-Est. Exponatele reprezintă în principal descoperirile cele mai importante din paleoliticul superior şi mijlociu din România.
În interior este reconstituită o peşteră în care se regăsesc oameni de Neanderthal, alături de un *Homo Sapiens* din Paleoliticul Superior, într-o firească ipostază de vânătoare.
Modalitatea de expunere reflectă o concepţie modernă, cum ar fi prezentarea de scurte filme cu reconstituirea procedeelor tehnologice de realizare a uneltelor şi armelor din piatră şi os expuse în vitrine şi rafturi. Astfel vizitatorul nu vede doar nişte exponate, ci poate înţelege cum au fost făcute acestea de mâna omului. Istoria omului primitiv este adusă parcă la viaţă, atmosfera fiind captivantă.

Ansamblul Monumental Curtea Domnească

Într-o primă etapă de construcţie, la începutul secolului XV, aici a existat o casă domnească, clădire ce constituia nucleul primului complex de monumente, care mai includea biserica-paraclis, înconjurate de o curtină şi de palisade.
O a doua etapă notabilă în evoluţia ansamblului poate fi stabilită, cu aproximaţie, la mijlocul veacului al XV-lea, când peste pridvorul paraclisului a fost ridicat Turnul Chindiei (probabil în vremea lui Vlad Ţepeş), noile construcţii incluzând o a doua casă domnească, o nouă curtină, un turn construit în colţul nordic al incintei şi, în afară, un mare şanţ de apărare. În cadrul aceleiaşi etape, către sfârşitul veacului amintit, ansamblul va fi extins pe latura sudică prin construirea unui zid cu o lungime de aproximativ 20m, în capătul căruia a fost ridicat un turn.
Secolul al XVI-lea a însemnat o epocă de avânt în dezvoltarea oraşului, importanţa Târgoviştei crescând simţitor. Aşezarea din jurul Curţii domneşti şi-a extins treptat aria. Pe plan cultural, probabil cea mai însemnată realizare a fost apariţia, între 1508 şi 1512 a primei tipografii din Ţara Românească, înfiinţată de călugărul Macarie.
La începutul secolului a fost construită biserica domnească mică, plasată iniţial în afara zidului, astăzi în extremitatea vestică a ansamblului. În a doua jumătate a secolului al XVI-lea se înregistrează o a treia fază de construcţie, cea mai importantă de până acum. În scurtul răstimp al domniei sale (1583-1585), Petru Cercel, domn rafinat şi cult, cel care cunoscuse îndeaproape lumea Renaşterii italiene şi franceze, a dat Curţii domneşti o nouă înfăţişare, pe care ne-o dezvăluie relatările lui Jacques Bongars şi cele ale lui Franco Sivori (secretarul şi omul de încredere al domnului). Petru Cercel a ridicat aici „un palat mic, dar frumos şi măreţ" (Bongars), cu „frumoase şi nobile odăi" (Sivori), alături a construit Biserica mare domnească, iar de jur împrejur a modificat traseul zidurilor de incintă, edificând totodată şi un turn de acces.
Către sfârşitul secolului curtea domnească este ocupată şi apoi incendiată de turci în timpul luptelor cu Mihai Viteazul (toamna anului 1595).
Distrugerile vor continua şi la începutul veacului următor, dar capitala s-a refăcut relativ repede, curtea domnească cunoscând o nouă înflorire în vremea lui Matei Basarab (1633-1654), când au fost întărite şi extinse şi fortificaţiile oraşului. Cât priveşte ansamblul Curţii domneşti, această a patra etapă de construcţie a însemnat refacerea şi amplificarea caselor domneşti, dublarea zidului de incintă şi construcţia băii turceşti.
Imediat după moartea lui Matei Basarab, oraşul a fost jefuit în timpul revoltei seimenilor, iar mai apoi de turci şi tătari, odată cu instalarea în scaunul ţării a lui Mihail Radu Mihnea. În a doua jumătate a secolului al XVII-lea, domnii munteni rezidau la Bucureşti.
A cincea etapă în existenţa Curţii domneşti este consemnată la sfârşitul veacului al XVII-lea, odată cu reconstrucţia din timpul lui Constantin Brâncoveanu. Odată cu moartea acestuia, curtea va fi iarăşi părăsită.
După această perioadă curtea de la Târgovişte a intrat într-un lung proces de decădere, deşi au mai existat etape de refacere. La jumătatea secolului al XIX-lea a fost restaurat Turnul Chindiei. Către sfârşitul aceluiaşi secol, peste ruinele complexului vor fi ridicate construcţii noi, alterându-se astfel vechile structuri.

Casele domnești

Casele domnești sunt formate din două corpuri distincte care datează din epoci diferite. Primul corp a fost construit în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân (1386-1418), iar cel de-al doilea a fost ridicat de Petru Cercel (1583-1585).
Din primul corp au rămas doar zidurile pivnițelor, construite din lespezi de piatră, și fragmente din zidurile de cărămidă ale parterului.
Pivnițele se întind pe toată suprafața clădită și sunt împărțite în patru nave prin trei șiruri de arce care erau sprijinite pe stâlpi robuști și care susțineau bolți în leagăn. Tot de atunci datează o tainiță boltită, cunoscută sub numele de camera călăului, poate o mică temniță, care s-a păstrat până astăzi.
A doua fază importantă de construcție a curții târgoviștene are loc în timpul domniei lui Petru Cercel. Fascinat de fastul de curte din apusul Europei, el înalță un nou corp de clădiri, complet separat de vechile case domnești. Acesta, situat la sudul clădirii vechi, era compus din pivniță, parter și etaj. Pivnițele, amplasate în axul clădirii, păstrează până astăzi aspectul inițial și impresionează prin perfecțiunea realizării tehnice.
Curtea târgovișteană a mai suferit mari modificări și refaceri și în timpul domniilor lui Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu. Acesta din urmă adaugă noi construcții pe fațada dinspre apus și schimbă complet interioarele, dându-le un aspect fastuos, caracteristic palatelor brâncovenești.

Turnul Chindiei

Turnul Chindiei a fost ridicat la mijlocul secolului al XV-lea, posibil în timpul domniei lui Vlad Țepeș, având funcții de apărare, punct de observație și de pază. Turnul a fost ridicat deasupra zidului vestic, gros de aproape 2 m, al pronaosului bisericii și deasupra unor arcuri semicilindrice duble, încastrate în acesta și sprijinite spre vest de doi piloni masivi de cărămidă, groși de 2,8 m. S-a realizat o încăpere acoperită cu o boltă semicilindrică, cu accesul prin intrarea din zidul vestic al pronaosului bisericii. Deasupra acestui nivel inferior, se ridica turnul cilindric, de cărămidă, având la următorul nivel patru metereze și o ușă ce putea fi blocată din interior cu o bârnă de lemn.
La următorul nivel se afla o altă încăpere, cu cinci metereze mai scunde. S-a presupus că, după scurt timp, turnul a mai fost înălțat. În 1595 era menționat un turn făcut într-o biserică, în apropierea Ialomiței. În secolul al XVII-lea, din turn se anunțau orele pentru locuitorii orașului și se semnaliza întreruperea circulației pe timpul nopții. De aici provine denumirea de „turnul Chindiei".
În forma actuală turnul a fost refăcut la mijlocul secolului al XIX-lea, în timpul domniei lui Gheorghe Bibescu. Turnul are azi o înălțime de 27 m și un diametru exterior de 8,5 m. În interior cilindrul este împărțit în trei nivele, prin intermediul unor planșee de lemn. A devenit azi simbolul orașului Târgoviște și un punct de atracție pentru turiști.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Așezată în centrul Ansamblului Curții Domnești, Biserica „Adormirea Maicii Domnului” este ctitoria lui Petru Cercel (1583-1585), reprezentând unul dintre cele mai impozante monumente păstrate de la vechea Curte. A fost ridicată la 1584 având planul de tip cruce greacă înscrisă. Deasupra naosului se înalță o turlă mare susținută de bolți semicilindrice sprijinite pe patru stâlpi din zidărie. În partea de vest se află cafasul, un balcon din care pornea o galerie de lemn care permitea accesul între biserică și casele domnești. Două turle mai mici surmontează pronaosul în care se află morminte domnești. Pridvorul deschis este mărginit de 12 stâlpi de zidărie. Biserica a fost zugrăvită la sfârșitul secolului al XVI-lea, probabil în timpul lui Mihai Viteazul, pictură care se mai păstrează parțial în diaconicon. Sub Constantin Brâncoveanu, în 1698, lăcașul a fost din nou zugrăvit de către Constantinos, împreună cu Ioan, Ioachim și Stan. Pictura se remarcă prin varietatea temelor iconografice, armonizarea culorilor și expresivitatea figurilor. Este bogată în detalii, fiind prezent un număr mare de scene de mici dimensiuni legate între ele, uneori prin motive florale. Tâmpla bisericii a fost împodobită cu motive vegetale și zoomorfe aurite, ce au în centru stema țării, elemente păstrate până astăzi. Din aceeași perioadă datează iconostasul, balustrada de piatră sculptată a scării de la cafas și jilțul de piatră aflat în naos. Biserica a fost restaurată în anii 1907-1910 și 1961-1965.

Casa doamnei Bălașa

Este singurul monument de arhitectură civilă din secolul al XVII-lea care s-a păstrat integral la Târgoviște, neafectat de modificări sau transformări ulterioare.
Se găsește în colțul de nord-est al Ansamblului Monumental Curtea Domnească, în imediata apropiere a bisericii Sf. Vineri.
A fost construită în anul 1656, din inițiativa doamnei Bălașa, soția lui Constantin Șerban „ca să fie de odihnă creștinilor care cad la nevoie”, după cum arată pisania săpată în piatră, aflată pe peretele de sud al clădirii. În secolul al XVIII-lea, aici a funcționat o școală unde se studia limba slavonă.
Construcția cuprinde patru încăperi, acoperite cu bolți și pardosite cu cărămidă. Ele sunt grupate câte două pe laturile unei săliște, având ieșiri spre curtea interioară a bisericii și spre nord. Golurile ușilor și ferestrelor sunt arcuite la partea superioară.

CONTACT
Adresa: Calea Domnească nr. 181
Tel: 0245 613278

PROGRAM DE VIZITARE
Marți-Duminică: 9.00 – 17.00 (vara) / 8.00 – 16.00 (de la 1 noiembrie până în 31 martie)

Ansamblul mănăstirii Stelea

Mănăstirea a fost construită de domnul Moldovei, Vasile Lupu, în 1645, ca semn al păcii încheiate cu Matei Basarab, pe locul uneia mai vechi, ctitorită de spătarul Stelea la sfârșitul secolului XVI. Primele construcții de zid, anterioare cu aproape un secol întemeierii mănăstirii, datează din ultimele decenii ale secolului al XV-lea și pot fi văzute în curtea mănăstirii. Edificiul realizează o remarcabilă îmbinare a elementelor structurale și decorative muntenești și moldovenești. Pisania bisericii, care vorbește despre ridicarea mănăstirii, poartă stema Moldovei. Din 1991 redevine mănăstire prin grija primului Arhiepiscop al Târgoviștei Dr. Vasile Costin, fiind de asemenea consolidată și restaurată.

Mitropolia

A fost ctitorită de Radu cel Mare și terminată de Neagoe Basarab la începutul secolului XVI. A fost demolată și reconstruită de André Lecomte du Noüy, la sfârșitul secolului al XIX-lea, într-o formă cu totul nouă, care nu a mai păstrat aproape nimic din arhitectura originară. Biserica actuală este construită în stil bizantin, din cărămidă, cu pridvor deschis, susținut de 12 coloane, fiind în formă de cruce greacă înscrisă. În timpul lui Matei Basarab tipografia de la Mănăstirea Dealu a fost mutată aici. Una dintre primele cărți apărute a fost „Îndreptarea Legii” (1652). După o scurtă întrerupere, activitatea tipografică a fost reluată în vremea mitropolitului Antim Ivireanul.

Centrul Vechi

Artera principală a zonei numită azi Centrul Vechi al orașului Târgoviște este strada Alexandru Ioan Cuza, devenită de curând pietonală, care pornește din sudul Curții Domnești și ajunge în Piața Mitropoliei.
Majoritatea clădirilor pe care le vedem astăzi sunt construite în secolul XIX și la începutul secolului XX. Clădirile au o lățime mică la stradă, dar adâncimea mare, au ferestre înalte și balcoane din fier forjat, păstrând farmecul vremurilor trecute.
Azi clădirile găzduiesc la parter magazine cochete, cafenele, restaurante și terase, iar la etaj sunt locuințe și birouri. Majoritatea au și pivnițe transformate azi în cluburi.

Primăria

Nicolae Iorga spunea că „Târgoviștea are o primărie, o prefectură și un tribunal cum ar șade bine oriunde".
Clădirea a fost realizată în anul 1898 după planurile arhitectului și antreprenorului italian Baltasar Vignosa Giovani. Plafoanele au fost pictate cu un model diferit în fiecare spațiu. Elemente geometrice care se întrepătrund cu un arabesc de forme și culori, împreună cu stucatura aurită sau pictată, creează senzația de fast baroc. În 1902 a fost instalat un orologiu de aramă, care funcționează și astăzi anunțând sonor orele.
În fața Primăriei este amenajat un mic parc în care se află bustul poetului Grigore Alexandrescu.

Parcul Chindia

Parcul a fost amenajat în 1970 pe același loc pe care odinioară se găseau frumoasele grădini ale Curții Domnești, precum și „ciutăria", strămoșul grădinii zoologice de astăzi. Principala atracție a parcului, alături de priveliștea ruinelor Curții domnești, o constituie cunoscuta Alee a Voievozilor. Este vorba de principala arteră ce străbate această oază de verdeață, flancată de busturile celor 33 de domni ai Valahiei, care au rezidat la Târgoviște. Ea deschide o amplă perspectivă dinspre Calea Domnească în coborâre spre lunca Ialomiței și mai departe către înălțimea străjuită de vechea ctitorie a lui Radu cel Mare de la începutul veacului al XVI-lea, anume Mănăstirea Dealu.

Parcul Mitropoliei

Parcul a fost amenajat la sfârșitul secolului al XIX-lea în zona centrală a orașului, pe un teren care făcea parte din întinsa grădină ce înconjura în trecut biserica Mitropoliei, aflat la vest de biserică. O parte din zona verde astăzi, cea dinspre B-dul Libertății, a fost multă vreme obor de vite și principala zonă de târg a orașului.

În zona adiacentă bisericii mitropolitane s-au păstrat o serie de vestigii din fastuosul ansamblu al Mitropoliei, descris de Paul de Alep la 1653. Este vorba de câteva rămășițe ale vechiului zid de incintă, dar și de beciuri ale clădirilor de odinioară. Tot aici pot fi admirate bustul lui Tudor Vladimirescu și statuia ecvestră a lui Mihai Viteazul.

Grădina Zoologică

Gradina Zoologică din Târgoviște este situată pe latura de nord a Parcului Chindia, în imediata apropiere a Complexului Muzeal Curtea Domnească și a Turnului Chindiei.
Se întinde pe o suprafață de 4 ha, fiind așezată într-un cadru natural deosebit, inundat de vegetație. Zoo Târgoviște deține aproximativ 500 de păsări și animale din aproximativ 80 de specii, de pe toate continentele: Europa, Asia, Australia, America de Nord, America de Sud, Africa.
Unele dintre aceste specii se află pe lista celor pe cale de dispariție, fiind incluse în programe speciale de protecție și conservare, potrivit convențiilor internaționale, cum ar fi tigrul, cangurul pitic și nandu, sau struțul sud-american.

Șanțul de apărare

Mutând reședința domnească la Târgoviște, Matei Basarab a dispus realizarea de fortificații în anul 1645, fapt consemnat de Paul de Alep „Matei bei ridică un zid de lemn împrejur, săpând și un șanț cu multă osteneală."
A fost realizat un șanț lung de 5 km, adânc și larg de aproximativ 3 m. Șanțul era dublat pe dinăuntru cu un val de pământ și pietriș scos din șanț, deasupra căruia se înălța un gard din buștenii care formau un zid. Din 500 în 500 de m existau bastioane, de 40 m lungime, amplasate în unghi. În cetate se intra pe 5 porții. După părăsirea reședinței domnești de la Târgoviște, fortificațiile orașului s-au ruinat, zidul de lemn a putrezit, iar turnurile s-au dărâmat. În 1821, armatele eteriste au depus eforturi pentru refacerea vechiului șanț și reconstruirea unor bastioane.
Azi se mai păstrează doar o mică parte din șanțul de apărare și poarta Dealului, situată în apropierea Curții Domnești.

Poarta Bucureștilor

Poarta de sud a orașului sau Poarta Buzăului și a Brăilei este cunoscută azi sub denumirea de Poarta Bucureștilor și este una dintre porțile de intrare în vechea cetate de scaun. Turnul porții avea o formă aproape pătrată, iar în fața lui, spre sud, se poziționa culeea podului mobil, care pentru un sprijin în plus, prezenta și pinteni la exterior. Nu s-a păstrat până azi, dar în anii '90, autoritățile locale au reconstruit această poartă redându-i aspectul originar.

Poarta Dealu

Este poarta de est a cetății, cunoscută și sub numele de Poarta Vânătorilor. Este singura dintre porțile orașului care s-a păstrat aproape intactă până azi și este situată în apropierea Curții domnești. Formează o arcadă cu înălțimea de 3 m și lățimea de 5 m, în trecut existând și un turn.

Mănăstirea Dealu

Este una dintre mănăstirile prin intermediul cărora s-au scris pagini importante din istorie, având și un rol major în dezvoltarea culturii. Aici a existat prima tiparniță unde au fost tipărite primele cărți de pe teritoriul românesc.
Este cea mai importantă ctitorie (1499-1501) a domnului Radu cel Mare, situată la aproximativ 4 km nord de Târgoviște, pe teritoriul satului Viforâta. Este în prezent o mănăstire de maici, având hramul Sf. Nicolae la biserica mare și Acoperământul Maicii Domnului la paraclis.
La interior sunt mormintele mai multor domni, printre care Radu cel Mare, Pătrașcu cel Bun și Mihai Viteazul.

Mănăstirea Bunea

Mănăstirea a fost ctitorită de Bunea Grădișteanu, vel spătar al lui Matei Basarab, în anul 1654. Alături de biserica veche, către nord, a fost construită, de curând, una nouă.
Mănăstirea se găsește în mijlocul unei păduri de fagi, între râurile Sticlăria și Vulcana, în poiana de pe vârful dealului cu același nume. De la stațiunea Vulcana Băi se poate ajunge la mănăstire doar pe jos.
Mănăstirea a suferit mai multe modificări și reparații ulterioare în anii: 1785, 1894, 1976. Biserica veche, purtând hramul „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil", a fost construită din cărămidă pe temelie de piatră. Inițial, era alcătuită dintr-un pronaos foarte îngust, naos și altar.

Biserica „Naşterea Domnului” din Săcuieni

Biserica „Naşterea Domnului” din satul Săcuieni (com. Gura Ocniței, jud. Dâmbovița) a fost construită de marele postelnic Neagoe Săcuianu, cel mai probabil în 1654, în timpul domniei lui Constantin Șerban. Constructorul a folosit ca model planul bisericii „Sfinții Împărați” din Târgoviște, ctitoria de la 1650 a lui Matei Basarab.

La interior s-a păstrat valorosul ansamblu de pictură murală, realizat la 1667 și care prezintă o deosebită semnificație documentară și artistică pentru evoluția picturii din Țara Românească. Tabloul votiv îi reprezintă pe jupânul Neagoe și pe jupâneasa Zamfira împreună cu cei 4 copii.

Zimbrăria Neagra Bucșani

Zimbrăria Neagra a luat ființă în anul 1983, cînd au fost aduși la Bucșani 18 zimbri din țară, dar și câteva exemplare din străinătate. Este situată la 30 km de municipiul Târgoviște și 35 km față de municipiul Ploiești, fiind deschisă publicului pentru vizitare. În prezent există aici un efectiv de 32 de zimbri, care trăiesc pe 162 de hectare de pădure. Sunt hrăniți doar în sezonul rece, ceea ce le oferă un anumit grad de independență. Spațiul generos le conferă condiții foarte bune de viață, cu zone de pădure și poieni însorite.

Zimbrul a dispărut de pe teritoriul actual al României în secolul al XIX-lea, atât datorită vânătorii în exces, cât și datorită scăderii drastice a fondului forestier.

Scenă din spectacolul „Hamlet” (r. Kemal Başar) pus în scenă la Curtea domnească în anul 2014, în cadrul Babel FAST.

Calendarul Evenimentelor

Calea Luminii

Se organizează în Joia Mare a Săptămânii Patimilor și Învierii Mântuitorului, fiind un spectacol unic de sunet și lumină.

„Calea Luminii" este o manifestare cu tradiție la Târgoviște, inițiatorul acestui proiect fiind pictorul Mihai Șerbănescu. Cu această ocazie sunt aprinse peste 2000 de lumânări, în parcul Mitropoliei și de-a lungul Bd-ului Carol I.

Festivalul Artelor Spectacolului BABEL

Are loc în fiecare an în luna iunie, fiind un eveniment cultural internațional.

Este un eveniment cultural de amploare internațională care aduce la Târgoviște trupe de teatru, grupuri de teatru de păpuși, dans tradițional, dans contemporan și balet, artă plastică, muzică și teatru de stradă.

Festivalul Păpușilor Vii

Se organizează la începutul lunii iunie pentru a celebra ziua de 1 iunie.

În cadrul evenimentului păpușile, paiațele și clovnii prind viață datorită copiilor pentru a celebra ziua de 1 iunie.

Concursul Internațional „W.A. Mozart"

Concursul de Interpretare Instrumentală „W.A. Mozart" are loc anual în luna mai.

Concursul este cea mai amplă manifestare de celebrare a muzicii culte la Târgoviște și se adresează elevilor școlilor și liceelor de muzică.

Zilele Cetății Târgoviște

Se organizează anual în luna septembrie.

Marchează reînvierea cetății medievale a fostei capitale a Țării Românești, reunind manifestări ce promovează valorile, tradițiile și obiceiurile locale. Programul cuprinde întreceri sportive, scenete istorice, vizionare de filme, workshop-uri medievale, concerte etc.

Festivalul medieval „Dracula”

Se organizează anual în luna iunie, fiind dedicat domnitorului Vlad Țepeș și victoriilor obținute în lupte de acesta.

Cuprinde ateliere medievale cu demonstrații, un târg meșteșugăresc și un regal de spectacole muzicale și de teatru. Este reconstituit celebrul „Atac de noapte”, bătălia dată de Vlad Țepeș, în apropierea Târgoviștei, în iunie 1462, împotriva oștilor turcești.

Festivalul Cultura Urbană

Are loc anual în luna iunie.

Festivalul Cultura Urbană este un eveniment adresat târgoviștenilor de toate vârstele, cuprinzând: momente de animație, dans și muzică, ateliere de pictură și sculptură etc.

Concursul școlar Art4U

Se desfășoară anual în luna mai.

Concursul școlar Art4U se organizează în fiecare primăvară de către Liceul de Arte „Bălașa Doamna” Târgoviște și are ca scop descoperirea și promovarea tinerelor talente artistice dâmbovițene.

Târgul de Mărțișor

Are loc anual în lunile februarie-martie.

Este organizat în Piața Tricolorului, în cadrul acestuia fiind amplasate standuri cu mărțișoare, standuri cu flori și diverse cadouri.

Târgul de Florii

Are loc în Duminica Floriilor, în comuna dâmbovițeană Voinești.

În fiecare an, în Duminica Floriilor în comuna dâmbovițeană Voinești are loc un târg tradițional care adună la un loc, meșteri populari și producători locali și din județele limitrofe.

Stânga: Concert la „Crizantema de Aur”, la a patruzecea ediție a festivalului.

Dreapta: Biserica Mitropoliei, de Ziua Națională a României. Defilare cu torțe pe B-dul Mircea cel Bătrân.

Crizantema de Aur

Festivalul național de romanțe „Crizantema de Aur” este un eveniment muzical ce are loc an de an în Târgoviște în luna octombrie.

Este cel mai longeviv festival muzical din România, prima ediție având loc în anul 1967. Festivalul aduce publicului, pe scena Teatrului „Tony Bulandra”, sau a Casei de Cultură, mari muzicieni români, momente artistice deosebite și interpretări de suflet ale romanțelor autohtone.

Bienala „Gheorghe Petrașcu”

Este un concurs de pictură și sculptură organizat o dată la doi ani în cadrul Muzeului de Artă din Târgoviște.

Concursul este deschis tuturor membrilor Uniunii Artiștilor Plastici din România și Republica Moldova, studenților (ultimul an și masterat) și absolvenților Academiilor de Artă, care pot participa cu maximum două lucrări.

Târgul Meșterilor Populari

Organizat anual în luna septembrie.

Reunește pe aleea centrală a Parcului Mitropoliei meșteri populari din toate colțurile țării precum și producători de alimente și dulciuri tradiționale.

Festivalul „Toamna la Chindie”

În luna septembrie are loc și Festivalul internațional de Folclor „Toamna la Chindie”.

În cadrul evenimentului sunt prezenți folcloriști din întreaga lume, artizani și meșteșugari. Cei mici pot învăța, în joacă, tainele meșteșugurilor tradiționale, în cadrul atelierelor de lucru organizate de artiștii populari.

Salonul editorial „Ion Heliade Rădulescu”

Se organizează în luna septembrie în Piața Revoluției și durează 3 zile.

Este unul dintre cele mai importante evenimente culturale ale anului, Salonul editorial „Ion Heliade Rădulescu” are drept scop prezentarea către publicul dâmbovițean a ofertei de carte a celor mai importante edituri din țară și din județul Dâmbovița.

Zilele Teatrului „Tony Bulandra”

Se desfășoară anual în luna octombrie.

Teatrul găzduiește cu această ocazie spectacole valoroase, conferințe de literatură și dramaturgie, expoziții și lansări de carte.

Interiorul unei vechi case munteneşti.

Bucătărie Tradiţională

Despre bucătăria muntenească

Bucătăria muntenească pune alături vigoarea bucătăriei de sorginte greco-orientală cu rafinamentul celei franceze și italiene, topite în creuzetul gustului și stilului autohton.
Bucătăria din această parte a țării e renumită și apreciată îndeobște pentru ciorba de burtă, pentru ciorbele țărănești din carne de vită și porc, sarmalele cu mămăliguță, mititeii, tuslamaua, fripturile la grătar, răciturile muntenești și tocane din pește. Nici zaharicalele nu lipsesc: budincile din paste făinoase, orezul cu prune, mucenicii (gătiți într-un fel nemaiîntâlnit în alt colț de țară), plăcintele cu brânză și mere. Prin târguri, dar mai ales pe la țară, se fac în casă dulcețuri de fructe – mere, pere și prune –, dar și rafinate șerbeturi din lămâie, petale de trandafiri sau toporași, o moștenire culinară orientală specifică Valahiei.
Străbătând Valahia de nord, un fin cunoscător al bucătăriei românești, regretatul Radu Anton Roman o vedea ca pe o *„țară a țuicii și a marilor vinuri,* [...] *cu o bucătărie bogată, cea a mănăstirilor și a târgurilor înșirate pe câte-o vale, de roboteală îndelungată pe lângă plită și cuptor, excelând în găteli de fructe – dulcețuri și șerbeturi rafinate – și în ciorbe și tocănițe de neuitat, precum și cea țărănească, de fierturi, mămăligi și brânzeturi unice.”*

Mâncărică de conopidă

Ingrediente

1 kg pulpe de pui dezosate
1 conopidă potrivită 1 ceapa mare
1 ardei roșu
3 linguri ulei
4 linguri pastă de tomate
2 linguri făină albă
sare
piper

Preparare

Se spală bine carnea, se lasă la scurs și se taie în bucăți potrivite. Pentru mai puțin colesterol se îndepărtează și pielea. Se pot folosi și pulpe de curcan. Bucățile de pui se pun la prăjit în ulei împreună cu ceapa tocată mărunt și ardeiul tăiat fâșii. Se lasă pe foc mic maxim 5 minute.
Se pune conopida spălată foarte bine și desfăcută buchețele, se acoperă cu apă și se lasă pe foc încă 5 minute. Se mută totul într-un vas pentru cuptor de sticlă sau de ceramică.
Se amestecă pasta de tomate cu făina și se diluează cu apă. Se toarnă peste conopidă și se amestecă.
Se condimentează cu sare și piper și se introduce în cuptorul încins pentru 40 de minute.
Se scoate din cuptor, se mai lasă 10 minute, apoi se servește cu castraveciori murați.

Puricei munteneşti

Ingrediente

1 kg mălai
200 g cârnați
2 linguri ulei
piper
300 g brânză de burduf sau telemea oaie
2 ouă
lapte bătut

Preparare

Se prepară o mămăligă obișnuită, se taie în bucăți mici și se pune deoparte până a doua zi. Este bine ca bucățile de mămăligă să fie puțin uscate.
Se pune mămăliga în ulei încins și se amestecă fără încetare cu lingura. Se pun brânza fărâmițată și cârnații tăiați mărunt și se amestecă repede în continuare.
Se adaugă ouăle bătute bine, continuând să se amestece până când acestea se înglobează. Se adaugă sare după gust. Se servesc calzi, cu lapte bătut.

Salată de gogonele

Ingrediente

6 gogonele verzi
o ceapă mică
50 ml ulei
o lingură maioneză
opțional usturoi și/sau piper
sare

Preparare

Gogonelele se coc pe flacără, se curăță și se lasă la scurs. Apoi se taie cotorul și se toacă.
Gogonelele tocate trebuie frecate cu ulei și potrivite de sare. Se toacă ceapa mărunt și se amestecă cu gogonelele tocate. Se adaugă o lingură cu maioneză. Se recomandă a se folosi maioneză făcută în casă. În post se poate face maioneză cu cartof în loc de gălbenuș de ou.
Opțional se poate adăuga piper și/sau usturoi, după gust, pentru o mâncare mai condimentată.

Tocăniță de pește călugărească

Ingrediente

6-8 bucăți de macrou decapitate, decodate, eviscerate, tăiate pe jumătate, transversal
5-7 cepe tocate
8 cartofi medii
2 morcovi tăiați rondele
jumătate de țelină medie, tocată cubulețe
1 rădăcină de păstârnac
1 rădăcină de pătrunjel
2 ardei grași
2 ardei capia
6-7 roșii
1 legătură de mărar
1 legătură de pătrunjel
piper
boia dulce
boia iute

foi de dafin
cimbru

Preparare

Peștele se spală, se curăță, se taie capetele și cozile. Se curăță și se toacă legumele.
Se pune apa la fiert și când clocotește se adaugă morcovii, păstârnacul, pătrunjelul și ardeii. Se fierb la foc mic cu capacul pus.
După 15 minute se adaugă și cartofii. După încă 5 minute se adaugă bucățile de pește și roșiile și se mai lasă la fiert încă 15 minute.
După ce peștele este aproape fiert, se adaugă piper, boia dulce și iute, o frunză de dafin și cimbru uscat sau crud. Se amestecă încet pentru a nu se zdrobi legumele sau peștele.
La final se adaugă mărarul și pătrunjelul și se mai lasă puțin înainte de servire pentru a se amesteca bine toate aromele.

Musaca de cartofi cu carne tocată

Ingrediente

1 kg carne tocată de porc sau vită
8-10 cartofi medii
1 ceapă
1 ardei
ulei
sare si piper
1 roșie
mărar

Preparare

Carnea se lasă minim 30 minute la scurs pentru a nu lăsa ulterior prea multă apă. Se curăță cartofii și se taie rondele nu prea groase. Ceapa și ardeiul se taie mărunt și se amestecă cu carnea tocată. Se adaugă sare și piper, după gust.
Se pune ulei în tavă, apoi se așază un strat de rondele de cartofi, apoi un strat de carne tocată, urmată din nou de un strat de cartofi. Se pot așeza în mai multe straturi. Se pun felii de roșii peste ultimul strat de cartofi. Se stropește la suprafață cu ulei.
Se introduce tava în cuptorul încins și se lasă la foc mediu minim 30 de minute acoperită, apoi încă 30 de minute fără capac pentru a se rumeni.
La final se ornează cu mărar tocat mărunt.

Borș de leurdă

Ingrediente

2 cartofi
1 pahar smântână
leuștean
1 ou
1 legătură ceapă verde
1 litru borș
1 farfurie de foi de
leurdă proaspete
sare
piper

Preparare

Se spală bine leurda și se lasă la scurs. Se curăță cartofii, se taie cubulețe, se pun la fiert în 2 litri apă cu sare, timp de 10 minute.
Se pune separat borșul la fiert. Se toacă ceapa și se taie leurda fideluță, apoi se pun peste cartofi și se mai lasă la fiert 15 minute.
Se adaugă borșul și se mai lasă la fiert încă un minut. Se pune și puțin piper, apoi se presară leuștean. Se drege cu smântână și ou, amestecate în prealabil. Pentru a se omogeniza se amestecă separat cu zeamă fierbinte și se pune treptat în compoziție.

Orez cu prune

Ingrediente

600 gr prune
deshidratate
300 g orez
100 g zahar
coaja de la o lămâie
un băț de scorțișoara
sare

Preparare

Se pun la fiert prunele timp de 5 minute. Se pot scoate sâmburii înainte. Se adaugă orezul, sare, coaja de lămâie întreagă și scorțișoara. Se poate folosi orez cu bob rotund sau cu bob lung, în funcție de preferință.
Se caramelizează zahărul, care se stinge cu o parte din apa în care au fiert prunele și se pune peste compoziție.
Se mai lasă la fiert, cu capacul pus, la foc mic 30 de minute. Trebuie urmărit timpul de fierbere indicat pe ambalajul orezului. Se scoate la sfârșit coaja de lămâie și bățul de scorțișoară. Se poate servi cald sau rece ca desert, dar și ca garnitură.

Ghiveci călugăresc

Ingrediente

4 cartofi
3 morcovi
2 ardei grași
1 dovlecel
1 conopidă
1/2 varză mică
200 g fasole verde
1 țelină mică
3 cepe
5 roșii
1 pahar ulei
3 legături pătrunjel
verde
sare
piper

Preparare

Țelina, dovlecelul și cartofii se taie cubulețe. Ceapa se toacă mărunt. Morcovii se taie rondele. Conopida se desparte în buchețele mici. Varza se taie fideluță. Fasolea se taie în două și se îndepărtează codița. Se poate folosi și fasole congelată.
Se pune ceapa la călit în ulei. Se pun apoi și legumele peste ceapă pentru a se căli împreună timp de 5 minute.
Se pune peste apă clocotită, se adaugă sare și piper, se presară o parte din verdeață și se pune în cuptor timp de 1h. La final se presară pătrunjelul rămas.

Mucenici munteneşti

Ingrediente

Pentru aluat:
500 g făină
200 ml apă
sare

Pentru fiert:
2-3 litri apă
zahăr după gust

Pentru servit:
300 g nucă măcinată
esență de rom
coaja rasă a unei por-
tocale
coaja rasă a unei lămâi
esență de vanilie
1 plic zahăr vanilat
scorțișoară

Preparare

Se amestecă făina, apa și sarea și se frământă pentru a obține un aluat potrivit de tare. Se întinde aluatul și se taie mucenicii cu aparatul special.
Se pun mucenicii tăiați pe hârtie sau într-o tavă, răsfirați și se lasă să se usuce timp de o oră. Se așază la foc o oală cu 2-3 litri de apă, cu zahăr, după gust. Când apa începe să fiarbă, focul și se pun mucenicii cu grijă. Se adaugă coaja de lămâie și portocală rase, esențele și zahărul vanilat și se lasă la fiert 20-25 de minute. Mucenicii se servesc reci sau calzi, cu nucă și scorțișoară alături.

Fitness & Spa
HOTEL

Clădirea Consiliului Județean Dâmbovița.

Informații Utile

Restaurante, pub-uri, nightlife, shopping

Centrul vechi este una dintre atracțiile principale ale orașului. În serile de vară devine locul cel mai animat al orașului, cu mulțimea sa de restaurante, pub-uri și cluburi, ceainării și cafenele, cofetării și gelaterii, care oferă câte ceva pentru fiecare. Este un loc rezervat exclusiv pietonilor așa că forfota trecătorilor, murmurul străzii, necontenitul du-te-vino continuă până la ore târzii din noapte.

Din tot ce a însemnat Târgoviștea secolului XIX, aceea a arhitecturii autentice, a toaletelor elegante, a conversației cumpătate și a bunului gust, Centrul vechi e singurul loc ce și-a mai păstrat ceva din înfățișarea de odinioară. Terasele sunt construite din lemn, sunt umbrite de copertine din pânză și inundate de flori și verdeață. La subsol, în vechile beciuri, se găsesc pub-uri cu bolți de cărămidă, lumină difuză și muzică veche. Restaurante și bistrouri de bun gust și cu meniuri rafinate vom găsi și de-a lungul Căii Domnești, cea mai veche arteră a orașului, amintită încă din veacul al XVII-lea, precum și în partea de început a bulevardului Carol I.

La numai 15 minute de mers pe jos din centru, pe Bd. I.C. Brătianu, la nr. 3 se găsește și unul dintre cele mai vechi cluburi din Târgoviște, destinat iubitorilor de muzică bună (în special rock), vizitat în special de intelectualii și artiștii orașului. Localul găzduiește lunar concerte ori spectacole de teatru, cu participarea actorilor de la Teatrul „Tony Bulandra".

Principalele zone comerciale se află vizavi de impozanta clădire a Prefecturii și Consiliului Județean, laturile de vest, respectiv estică a bulevardelor Libertății și Mircea cel Bătrân, continuată spre sud de bulevardul Independenței încă circa 2 km, până în zona Caraiman, precum și spre nord, în lungul străzii Stelea.

Centrul vechi.

Hoteluri, pensiuni, camere de închiriat

Hotel Tolea, 4 stele, 14 camere
Str. Liniștii nr. 28-30
Tel: 0245 222 225

Hotel Dâmbovița, 3 stele, 88 de camere
B-dul Libertății nr. 1
Tel: 0245 213 370

Hotel King, 3 stele, 34 de camere
B-dul Carol I nr. 7
Tel: 0245 612 659
www.hotel-king.ro

Hotel Nova, 3 stele, 20 de camere
Str. Arsenalului nr. 14
Tel: 0245 212 184
www.novahotel.ro

Pensiunea „Casa Domnească”, 3 stele, 9 camere
Str. Arsenalului nr. 2
Tel: 0245 613 173
www.casadomneascatargoviste.ro

Pensiunea turistică „Eden”, 3 stele, 7 camere
Str. Alexandru Ioan Cuza nr. 5,
Tel: 0724 257 088, 0345 566 388

Hotel Dracula, 3 stele, 25 de camere
B-dul Libertății nr. 7
Tel: 0245 615 658

Hotel Valahia, 2 stele, 105 camere
Adresa: B-dul Libertății nr. 7
Tel: 0245 634 491

Hostel AFC, 2 stele, 10 camere
B-dul Unirii nr. 2
Tel: 0245 214 420

Pensiunea „Chindia”, 2 stele, 8 camere
Calea Domnească nr. 230
Tel: 0245 620 013

Pensiunea „Club As”, 2 stele, 9 camere
Str. Arsenalului nr. 13
Tel: 0245 613 208

Pensiunea „Paltinu”, 2 stele, 12 camere
Calea Câmpulung nr. 88
Tel: 0723 266 774
www.pensiuneapaltinu.ro

Pensiunea „Floare”, 2 stele, 6 camere
Calea Câmpulung nr. 133G
Tel: 0245 214 420

Camere „Crista”, 3 stele, 8 camere
Str. Dr. Marinoiu nr. 4, Tel: 0736 643 269
ioanamoiceanu@yahoo.com

Camere „Constantino”, 2 stele, 2 camere
Str. Cetatea Albă (B-dul Eroilor) nr. 20 A
Tel: 0723 955 583

Pensiunea „Dava”, 1 stea, 6 camere
Tudor Vladimirescu nr. 98
Tel: 0762 262 616

Adrese utile

Municipiul Târgoviște (Primăria)
Str. Revoluției nr. 1-3, Târgoviște, jud. Dâmbovița
Tel: 0245 611 222; 0245 613 928; 0245 611 378
Fax: 0245 217 951
E-mail: primarulmunicipiuluitargoviste@pmtgv.ro

Consiliul Județean Dâmbovița
Piața Tricolorului nr. 1, Târgoviște, jud. Dâmbovița
Tel: 0245 207 600
Fax: 0245 212 230
E-mail: consjdb@cjd.ro

Centrul de Informare Turistică Târgoviște
Str. Revoluției nr. 1-3, Târgoviște, jud. Dâmbovița
Tel: 0245 611 222; 0245 217 951
E-mail: infoturistictgv@yahoo.com

Poliția Municipiului Târgoviște
Str. General I.E. Florescu, nr. 8
Tel: 0245 612 121

Serviciul Județean de Ambulanță Dâmbovița
Str. Iancu Jianu, nr. 78
0245 213 785

Inspectoratul pentru situații de urgență
Șoseaua Găești, nr. 9
0245 611 212

Farmacii non-stop
B-dul Unirii nr. 7, 0245 610 060
Str. Poet Grigore Alexandrescu nr. 11, 0372 789 436

Acces

Gara Târgoviște
Bd. Regele Carol nr. 1
Tel: 0245 611 243

Autogări Târgoviște
Direcție București, via Răcari
Str. Gării nr. 1, tel: 0345 105 971
Direcție București, via Buftea
Str. T. Vladimirescu nr. 86, tel: 0723 260 730
Direcție Ploiești
Str. Gimnaziului nr. 2, tel: 0723 260 730
Direcție Câmpulung, Buzău
Str. Câmpulung nr. 126, tel: 0723 260 730
Direcție Brașov
B-dul Eroilor nr. 38, tel: 0245 616 532, 0245 634 688

Stații taxi
Str. Lt. Stancu Ion nr. 2C
Bd. Regele Carol nr. 1 (Gara)
Str. Stelea, lângă Biblioteca Județeană
B-dul Independenței nr. 2
Str. Gării (Piața Pavcom)

Acces cu mașina
DN 7: Târgoviște - București
DN 71: Târgoviște - Sinaia
DN 72: Găești -Târgoviște - Ploiești
DN 72A: Târgoviște - Câmpulung Muscel

Acces pe calea ferată
Calea ferată 201: București - Titu - Fieni

TÂRGOVIȘTE
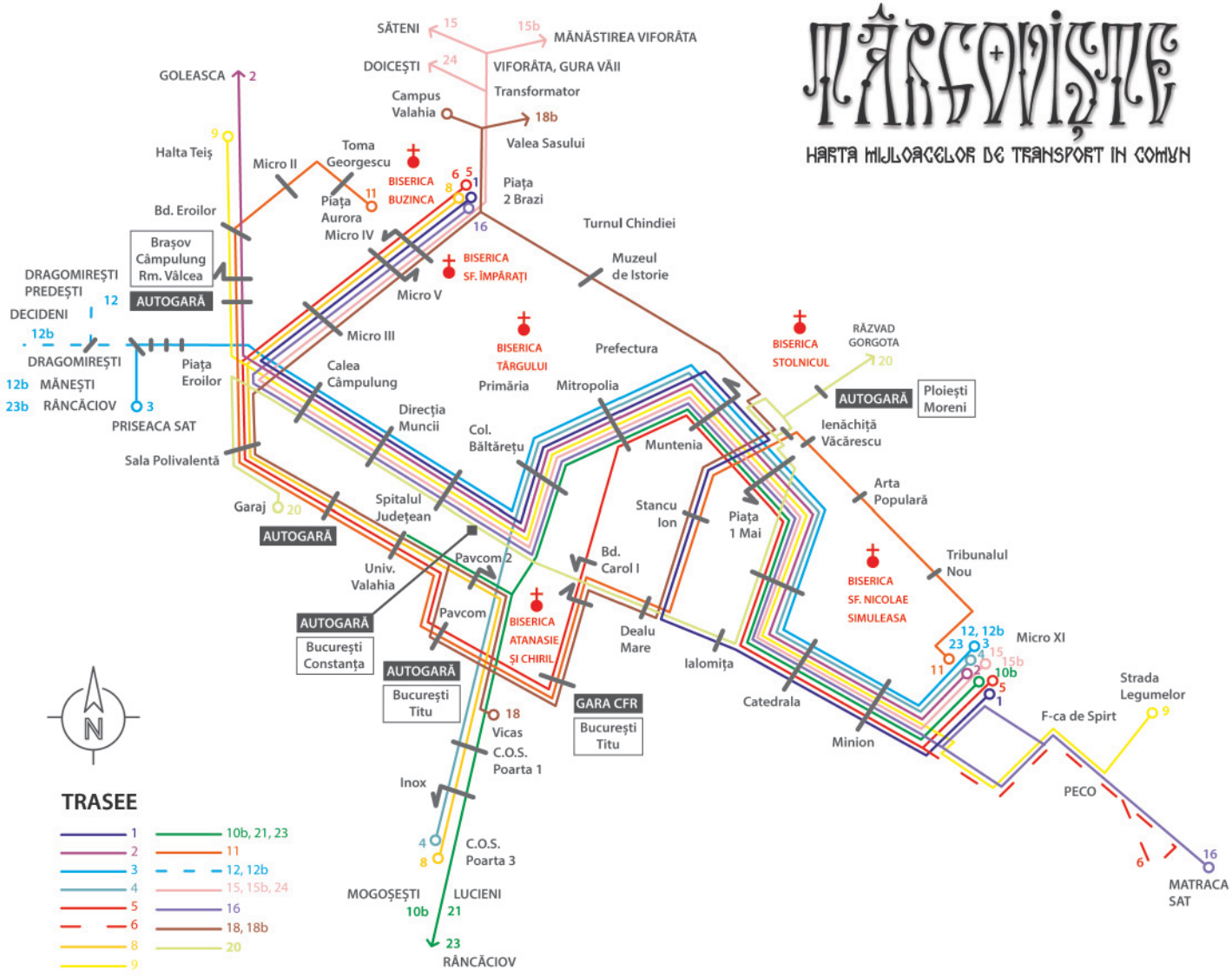
HARTA MIJLOACELOR DE TRANSPORT IN COMUN